

בש"פ 5596/18 - פלוני,פלוני נגד מדינת ישראל

**בבית המשפט העליון
בש"פ 5596/18**

כבוד השופט יי' אלרון

לפני:

העוררים:
1. פלוני
2. פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזוי בחיפה ב-
מ"ת 18-05-2018 מיום 10.07.2018 שנייתה על ידי
כב' השופט ארץ פורת

תאריך הישיבה: כ"א באב התשע"ח (02.08.18)

בשם העוררים: עו"ד דוד יפתח; עו"ד רויטל בן שבת

בשם המשיבה: עו"ד דגנית כהן וליאמס; עו"ד ענבל ברנסון;
עו"ד מירה מטאנס

החלטה

1. ערך לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המוחזוי בחיפה (השופט א' פורת) ב-מ"ת 18-05-2018 מיום 10.7.2018 לעצור את העוררים עד תום ההלכים המשפטיים המתנהלים נגדם.

2. ביום 3.5.2018 הוגש נגד העורר 1 ודודו, העורר 2, יחד עם שני נאים נוספים (להלן: הנאים 3; ויחדיו, הנאים האחרים) כתוב אישום המיחס להם ביצוע עבירות של ניסיון לרצח, לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: החוק), יחד עם סעיף 29 לחוק, וכן עבירות בנשך (החזקקה, הובללה ונשיאה), לפי סעיפים 144(א) ו-144(ב) לחוק, יחד עם סעיף 29 לחוק.

עמוד 1

ברקע כתוב האישום מתואר סכטór ארוך שנים המתקיים בין משפחת העוררים למשפחתו של אشرف בן ח'יל ג'בארין (להלן: המטלון). במסגרת הסכטór, במועד שאינו ידוע קודם ליום 8.2.2018, התפתחה קטטה בין העורר 1 והנאשמים האחרים לבני בנו של המטלון. במהלך הקטטה נפצע עבד לטיפ ג'בארין, בן-דודם של העורר 1 והנאשמים האחרים ואחינו של העורר 2.

נטען כי על רקע הקטטה האמורה גמלה בקרב העוררים והנאשמים האחרים החלטה לגרום למותו של המטלון, וכי לשם ביצועה הצטידו בשלושה כובעים, כפפות, שני אקדחים ותחמושת, וכן הכינו ג'יפ מתוצרת חברת הונדה שהיה בחזקתם, ואשר נשא לוחית זיהוי מזויפת.

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 9.2.2018 בסמוך לשעה 11:05 נסעו העוררים ואחד הנאשמים האחרים ברחובות אום אל פחם תוך שהם עוקבים אחרי רכבו של המטלון, שנסע יחד עם אשתו ברכבו מתוצרת חברת מרצדס לאחר שהגיע המטלון לחניית ביתו ובעוודו ישוב ברכבו, יצאו שניים מהנוסעים בג'יפ כשהם רעלוי פנים ומוציאדים באקדחים, ניגשו למטלון וירו בו מטווח קצר, כ-10 כדורים בסה"כ, בכונה להמיתו. לאחר הירוי חזרו השניים לג'יפ ונמלטו, בניסיוה לאחר תקופה, עד שהגיעו לצומת סמוך, ומשם המשיכו בהימלטות.

בכתב האישום מתואר כי המטלון הוביל לבית החולים לבקשתו כשהוא סובל מפגיעה רב מערכית, וכי שעה בטיפול נמשך עד ליום 26.2.2018.

3. יחד עם הגשת כתוב האישום, הוגשה בקשה למעצרם של העוררים עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדם.

בקשה נטען לקיומן של ראיותلقאה להוכחת אשמתם של העוררים בעבירות המียวחשות להם בכתב האישום, ולקיומן של עדויות מעוצר מכוון סעיפים 21(א)(1)(ג) - 21(א)(1)(ג) לחוק המעצרים, שכן המעשים המียวחסים לעוררים משקפים "תועזה רבה, אכזריות, והיעדר מORA מפני החוק", ומלמדים על המסתכנות הרבה הנש��פת מהם.

כן נטען לקיומה של עדות מעוצר מכוון סעיף 21(א)(1) לחוק המעצרים, מאחר שהקים חשש כי שחררו העוררים יוביל להשפעה על עדים, שחלקם הגדל בני משפחתם וחבריהם. בהקשר זה צוין כי לחובת העורר 2 שורת הרשותות קודמות בעבירות שונות, ובכללן עבירות של הדחה למניעת עדות במשפט, שיבוש מהלכי משפט והטרדת עד.

4. בהחלטה מיום 10.7.2018 קבע בית משפט קמא, לאחר שניתוח את מכלול הראיות הקיימות בתיק, כי קיימות ראיותلقאה לצורכי הבקשה למעצר העוררים עד תום ההליכים.

באותה ההחלטה הורה בית משפט קמא על מעצר העוררים עד תום ההליכים בעניינם, תוך שדחה את בקשה בא-כחם של העוררים לבחון חלופות מעוצר, וזאת מאחר שסביר כי המעשים המียวחסים לעוררים משקפים "מסוכנות" גבואה ביותר".

5. העරר שלפניי מופנה כלפי החלטה זו, ובו טוענים העוררים כי שגה בית משפט קמא בכך שהורה על מעצרם עד תום ההליכים נגדם. לשיטת העוררים, לנוכח "עוצמתה המוגבלת" של התשתיות הראייתית הקיימת נגדם; העובדה שמדובר ב"תיק נסיבתי למקרה"; ובשל נסיבותיהם האישיות, היה על בית משפט קמא להורות על עירכת מסקיר מעצר בעניינם ולבוחן את האפשרות לשחררם לחלופת מעצר.

מנגד, המשיבה סבורה כי בחינת המכשול הראייתי בשלמותו מלמדת על קיומן של ראיות לכוארה להוכחת אשמתם של העוררים בעבירות המיחסות להם. עוד מדגישה המשיבה כי המעשים המוחשיים לעוררים בכתב האישום מלמדים על רף מסווגות גבוהה במיוחד, ובשל כך, בדיון נמנע בית משפט קמא מלבחן חלופות מעצר בעניינם.

6. מאחר ששסגיית קיומן של ראיות לכוארה מצויה בלב הערר שלפניי, אפנה תחילת לסקור את שורת הראיות הלכאיות שעליה נסמכת הבקשה למעצר העוררים עד תום ההליכים, ואשר נזכרו, ברובן, בהחלטתו של בית משפט קמא.

7. כאמור בכתב האישום, בין משפחת העוררים למשפחתו של המתلون התקיים סכסוך ארוך שנים, אשר הוביל לקטטה שבה נפגע קרובי משפחתם של העוררים, עבד לטיף ג'בארין. נטען כי הקטטה הובילה את העוררים והנאשמים האחרים להחלטה לגרום למוות של המתلون.

הטענה לקומו של מניע כאמור נתמכת, לכוארה, בתמלול חקירותו של מוחמד אשraf ג'בארין (בנו של המתلون) מיום 24.4.2018, אשר פירט את השתלשות אירוע הקטטה ומסר כי העורר 1 והנאשמים האחרים היו מעורבים בה; כמו גם בהודעתו של המתلون מיום 25.4.2018, אשר סיפר על קיומו של סכסוך מתמשך בין המשפחות, ואף הتبטא כי "הכל היה בגל הקטטה שהייתה יומם לפני זה ב-8 לחודש".

כמו כן, המדובב המקורי "וותד" (להלן: "וותד") מסר בהודעתו מיום 17.4.2018 כי העורר 1 סיפר לו על הסכסוך המתמשך בין המשפחות, ועל כך שהמניע לניסיו הרצח הוא חשם של העוררים והנאשמים האחרים מנמקמו של המתلون בעקבות הקטטה. את חלקה האחרון של ההודעה אביא כלשונה:

"אני שאלתי את החשוד [העורר 1 - י' א'] אין זה התחיל הסכסוך כלומר מה גורם לכם לעשות את הניסיון רצח האחרון? החשוד סיפר לי שהוא והמשפחה קיבלו מידע שהבן אדם שנפגע [המתلون - י' א'], הוא מתכוון להם משהו כדי לתקוף אותם והמידע היה אמיתי וגם לפि התוצאות של הנפגע, רואים זהה מידע אמיתי, אז הוא אמר לי - אנחנו סיידנו אותו" (שם, שורות 20-23).

הדברים נתמכים גם על-ידי שיחות טלפון שנמצאו על מכשיר הטלפון הסלולארי של נאשם 2. כך, בשיחה מיום 8.2.2018 בשעה 21:11 נשמע הלה מתבטא כי "בעיה קטנה עם ג'לבוני [...] עבר קיביל סיכון בראש". בית משפט קמא קבע כי אמרה זו מתישבת היטב עם "טיב וצורת פציגתו של עבד", כפי שצולמה בתיק הראיית (מצרך מיום 11.2.2018, תחת הכותרת "דו"ח פעללה + זכ"ד"), בספרו כי "חתר באורך שכזה ובזווית כזו אינו מתישב באופן הגיוני עם נפילה ברחוב כפי שציין עבד לבסיס וركע לפציגתו". כמו כן, בשיחה מיום 9.2.2018 בשעה 00:21 מדווח הנאשם 2 לעורר 2 כי "הם רואים אותם הולכים קבוצות קבוצות ומתאספים".

.8. נוסף על כן, בראשות המשיבה סרטונים מצלמות אבטחה ממוקמות שונות באזורי ההתרחשות.

באחד מהסרטונים (סיווע 119/18), המתעד את אירוע הירוי, נראה הרכב המרצדים של המתלוון חונה בכניסת ביתו, ומיד לאחר מכן, אשתו של המתלוון יצאת ממושב הנוסע הקדמי. כמו שניות לאחר מכן מגיע ג'יפ שחור שעוזר בסמוך לרכבו של המתלוון ומחלקו האחורי יוצאים שני חמושים רעלוי פנים. השניים ניגשים לחילון הנהג, ויראים בו מטווח קצר.

כאמור בהחלטתו של בית משפט קמא, סרטון זה לא ניתן לזהות את נסעי הג'יפ ומבצעיו הירוי, ולפיכך אין בו כדי לקשור את העוררים ישירות לאיירוע. עם זאת, המשיבה טוענת כי הסרטון משלב במערך הראייתי הקיים באופן שיש בו כדי לתמוך בתמונה המפלילה בכללותה.

כן, לשיטת המשיבה, העובדה שבמצולמות נראות בבירור שלוש דמיות – ולא ארבע, כמספר הנאים – תואמת את העובדה שהנאים 3 ניהל שיחת טלפון עם אמו מיום 9.2.2018 בין השעות 11:05-11:07, בדיק בפרק הזמן שבו התרחש הירוי על פי מצולמת האבטחה מבית המתלוון.

כמו כן, ברגע שיחות טלפון מיום 9.2.2018, אשר נמצאו גם הן על מכשירו הסלולארי של הנאשם 2, הוא נשמעות עם מספר גורמים, ובכללם העוררים, על אודוט הנעת ג'יפ ונסעה בו (שיחות מהשעות 1:10-1:29), כמו גם על הצלויות בכובעים (שיחות מהשעות 1:01-9:46). בשיחה משעה 10:18 מורה העורר 1 לנאים 2 "תלבש כפפות" (קובץ תמלול שיחותו של הנאשם 2 מיום 22.2.2018, עמוד 21, שורה 29).

המשיבה מדגישה כי לצד ערכן העצמאי של שיחות אלה, המהוות נדבר ממשמעותו בתשתית הראייתית הקיימת בעניינם של העוררים, שיחות אלו מציגות הינה לביצוע ירי במתווה דומה לזה שמצוג הסרטון מצולמת האבטחה מזירת הירוי, ולפיכך מחזקות את הסברה כי שתי הראיות נסובות, למעשה, סיבב איירוע אחד.

.9. במקביל לשיחות אלו שוחח הנאשם 2 עם גורמים שונים, ובכללם העורר 2, על השגת "חפץ". כן, בשיחה מיום 8.2.2018 בשעה 22:33 שואל העורר 2 את הנאשם 2 "אם מרבע הביא לו את ה"חפץ" ואם אין עוד חוץ ממנה?"; ובהמשך מעדכן הנאשם 2 כי השיג "קלצ'י" ועוד שני חפצים" (שיחה מיום 9.2.2018 משעה 00:21-00). משמעותה של מילת הקוד "חפץ" מתבררת בשיחה מאותו היום, בשעה 10:51, שלhalb תמלולה (עמוד 22, שורות 12-8; הדברים זוהו בזיכרון מיום 26.2.2018 מטעם רס"ר ספדי):

דובר מס' 1 [איברהים - י' א']: מה בთוך רכב?

דובר מס' 2 [הנאים 2 - י' א']: החפץ يا זלמי, האקדח

דובר מס' 1: איפה נמצא?

דובר מס' 2: הוא מתחתי לנעה, איפה גומי, מהר דוד שלוי ק'יס צרען אותו עכשו.

10. בנוספ', הציג המשיבה בפני בית משפט קמא נתוני תקשורת אשר מלמדים כי העוררים שהו בסביבת אום אל פחם במוועדים הרלוונטיים להתרחשות המתווארת בכתב האישום. יודגש כי אין מדובר באיקונים סלולאריים מדויקים, אלא בפלטי שיחות שבהם מצוינים שמות האתרים הסלולאריים שדרcum בוצעה כל אחת מהשיחות.

עיר כבר עתה כי אני סבור שערכם של נתונים אלה בהקשר הראייתי הכלל – מוגבל. אום אל פחם היה מקום מגורייהם של העוררים, ועל כן נוכחותם במקום אינה חריגה או תמורה. בנוספ', העובדה (אשר ציינה בהחלטת בית משפט קמא) כי ראייה זו סותרת את גרסתו של העורר 1 בחקירה, שאotta הסביר בכך כי אם היה אומר שכן היה באותו אל פחם היה מסביר את כולם" (הודיעתו של וותד מיום 19.4.2018) אمنם נזקפת לחובתו, ואולם אין בה, כשלעצמה, כדי לקדם באופן פוזיטיבי את המסתכת הראייתית המפלילה שאotta מבקשת המשיבה לבסס נגד העוררים (ראו ע"פ 426/67 בاري נ' מדינת ישראל, כב(1) 477, 483; בש"פ 3138/05 חסיד נ' מדינת ישראל (3.5.2005)).

11. במהלך מעצרו הפגש העורר 1 עם שני מדובבים – וותד, אשר נזכר לעיל, ומדוברנו נספ', המכונה "עלושה" (להלן: עלושה).

מהודיעתו של עלושה מיום 12.4.2018 עולה כי העורר 1 מסר לו, לכואורה, הודה בירוי ופרטים המתיחסים לאירוע, וכלשון ההודעה:

"חזרתי בחזרה ואמרתי לו בחיית אמא שלך בגל שארף [המteilון - י' א'] רוצה לעשות בלגאנ' במשפחות בגל שרצחו את הבן דוד שלו אתם ירתם עליו ברגליים ואמר לי כן [...] הוא אמר לי שהוא לא אוהב את אשוף והלוואי ואשרף ימות והוסיף שהוא עצבני על אשוף".

ובהמשך:

"אני שאלתי אותו כמה כדורים הוא קיבל ברגליים ומוחמד אמר לי אולי עשר כדורים הואלקח. שאלתי אותו המקרה היה בלילה או באור יום. והוא אמר לי באור יום. אמרתי לו איפה המקלה היה והוא אמר לי בשכונה של אשוף. אמרתי לו הירוי ברגליים זה קאלאץ' ניקוב [כך במקור - י' א'] או אקדה. ומוחמד אמר לי לא קאלאץ'".

אמירות אלו משתקפות גם בתמילי המפגשים (ראו תמליל 2/18-30-1, 606/18, עמודים 76; 87; 131-132; וכן 606/18-31-1/2, עמוד 73).

בתמiliar המפגש בין עלושה לעורר 1 מיום 11.4.2018 סיפר האחרון על בני משפחתו שנעצרו יחד עמו בחשד לביצוע הירוי. לאמירתו של עלושה כי "הסיפור שלכם לא ברור", השיב העורר 1 כי "אצלנו הכל ביחד", ואף חזר על האמרה מספר פעמים.

בהתדרעה מיום 16.4.2018 סיפר עלושה כי גם ביום 15.4.2018 הודה העורר 1 במעורבותו בירוי, ובאם להביא דברים בשם אומרמן:

"במסגרת הדיבורים בין לבן מוחמד ג'בארין [העורר 1 - י' א'] אני אמרתי לו שהבנתי כי יורთם בגבר ברגלו כדי שהצד השני יפחדו ויבינו ויפסיקו להסתכל לכם בעיניהם ואז מוחמד אמר לי בתגובה 'כן' 'אה סחיח'". אחרי זה בכמה דקות הוא אמר לי אנחנו חפים מפשע תורה שהוא מהיר".

בהתעודה של ועדת מיום 17.4.2018, תיאר הלה כי העורר 1 הפליל באמירותיו את דודו, העורר 2, בז' הלשון:

"אני שאלתי את החשוב [העורר 1 - י' א'], מי הכי הרבה מסובך בתיק? מי "סידר" אותו, הכוונה שלו הייתה מי פצע את הקרבן, החשוב ענה לי דוד שלו שהוא בן 40, אני לא זוכר אם הוא אמר את השם שלו או לא. אותו דוד בן 40 עזר גם בתיק הזה והוא סיפר לי שהוא "סידר" אותו הכי הרבה, הכוונה לדוד".

בהתעודה מיום 19.4.2018 סיפר ועדת כי בתשובה לשאלתו אם התרמילים שנשארו בزيارة הירי קתנים או גדולים, סימן העורר 1 בידו "דמי של אקח", כלשון ההודעה. עוד תיאר ועדת כי לשאלתו אם נמצאו טביעות אצבע על התרמילים, השיב העורר "לא, מה פתאום, [...] הכל מסודר לא יתרפסו כלום", וסימן בידו "שהיו כפפות בידים".

דין והכרעה

12. לאחר ששלמתי את טענות הצדדים ועינתי בחומר החקירה, הגיעו לכל למסקנה כי דין העררים להידחות.

13. הלה היא כי ניתן להורות על מעצר נאשם עד תום ההליכים גם כאשר כל הראיות נגדו הינן ראיות נסיבותיות, ובבד שהראיות הلاقoirית עומדות על רגליהן, כאשר הן משתלבות זו בזו ויוצרות על פני הדברים מסכת רצופה של ראיות פליליות אשר יש בה כדי לבסס הרשעה (בש"פ 13/8311 אברמוב נ' מדינת ישראל (19.12.2013)). עם זאת, נדרש כי המסקנה המפלילה המוסקת מהראיות לכואורה תגבור באופן בBOR על כל תאוריה עובדתית חלופית אחרת (ע"פ 99/6167 בן שלוש נ' מדינת ישראל, נז(6) 577, 587 (2003)).

14. התשתית הראיתית הلاقoirית שהונחה בעניינו של העורר 1 מושרטת תמונה עובדתית מרשיעה לכואורה, ובchinתה מכלול מובילה למסקנה כי עצמתה מספקת לשלב זה של ההלין.

בשיחותיו של העורר 1 עם המדובבים – אשר כללו, כאמור, אמירות מפלילות ופרטים מוכנים רבים – יש כדי להצביע על כך שלעורך 1 ידע קונקרטי על אירוע הירי ונסיבותו ביצועו, ולסבכו בנסיבות ביצוע העבירות. טענותיו של העורר 1 בדבר אמינות הודעותיהם של המדובבים; הטענים הקיימים בין היתר ה证实ים, שבהם הבהיר מספר פעמים בפני עלcosa את המעשים המוחשיים לו; וכן המשקל שיש לתת להודעות המדובבים בנסיבות העניין, יתבררו במסגרת ההליך העיקרי, ואין בהן כדי להשפיע על מסקנת הדיון בבקשת המעצר עד תום ההליכים.

לרשות אלה מתווסף קיומו של מניע ברקע הדברים, שעל הקשר בין ביצוע הירי עמד העורר 1 בעצמו במסגרת שיחתו עם ועדת מיום 17.4.2018; העובדה כי העורר 1 שיקר ביחס למיקומו ביום התרחשות הירי; וכן רצף שיחות התיאום בימה שקדמה לאיורע, אשר בו נוטל העורר 1 חלק פעיל, אשר – כאמור – מלמדות על הכנה לאיורע

דומה במאפייניו למתווה הירוי הנראה בסרטון מצלמת האבטחה ממוקם האירוע.

- בהערכתו של העורר 1 את מעורבותו בביצוע המעשים, כמו גם בנימוקי העරר שהונח לפני, אין - בשלב זה – כדי להציג תאווריה חלופית אשר עומדת על רגילה שלה, ועל כן, בדיון קבוע בית משפט כאמור כי נגד העורר 1 קיימת תשתיית ראייתית לכואורת.

15. במרכז הדיון בעניינו של העורר 2 ניצבת הودעתו של וותד מיום 17.4.2018, המתארת את שייחתו עם העורר 1, ובפרט, חלקה המתיחס לתפקידו של העורר 2 בביצוע הירוי, אשר אינו מופיע בתמליל.

לטענת העורר 2, הודעתו של וותד אינה קבילה כראיה נגדו, וזאת מאחר שהועלתה על הכתב לאחר מעשה על ידי חוקר משטרתי מפיו של וותד. לפיכך, לשיטת העורר 2, שגה בית משפט כאמור בכך שקבע בהחלטתו כי יש בהודעה זו כדי לשמש ראייה לכואורה להוכחת אשמו בעבירות המתווארות בכתב האישום.

המשיבה, מנגד, טענה בשפה רפה כי בית משפט יכול להתבסס על הודעות המذובב בשלב ראיות לכואורה", והוסיפה כי מילא, קיומה של תשתיית ראייתית לכואורת נגד העורר 2 אינו מותנה בקבילותה של הודעה זו.

אני סבור כי בסוגיה זו הדין עם העורר 2. השימוש בהודעתו של וותד – שאינה מתיחסת לדברים שאמר העורר 2 עצמו – כראיה נגדו, תחייב עמידה בתנאי סעיף 10א לפקודת הראיות.

בעניין זה ישנה חשיבות מכרעת לעובדה שההודעה לא נרשמה על-ידי וותד מפיו של העורר 1, אלא על-ידי חוקר משטרתי מפיו של וותד, שכן הopsis החוקר המשטרתי לשרשרת הופכת את ההודעה לעדות שמיעה כפולה. השאלה אם ניתן לראות בהודעה שכזו אמרת חז"ל נאשם אשר נכנסת לגדרי סעיף 10א נזונה בפסיקתו של בית משפט זה, ולא הוכרעה לגופה (וראו ע"פ 4004/93 יעקובוביץ נ' מדינת ישראל, נ(1) 133 (1996); ע"פ 8821/01 ג'ابر נ' מדינת ישראל, נ(6) 8, פסקה 9 (2002)).

בנסיבות אלה, אני סבור כי נכון יהיה להכריע על בסיס הודעתו של וותד את הבקשה לשילילת חירותו של העורר 2, וכן אין מנוס מן המסקנה כי הדבר זה של המארג הראייתי אינו יכול להוות ראייה לכואורה להוכחת אשמו של העורר 2 בעבירות מושא כתב האישום, במובן הנדרש בסעיף 21(ב) לחוק המעצרים.

16. בחינת חומריה החקירה במנוטק מהודעתו של וותד מעלה כי נגד העורר 2 קיימות ראיות נסיבתיות בעלות משקל אשר קשורות אליו לעבירות מושא כתב האישום ומצביעות לכך תמונה מרשיעה לכואורה, ובכללן התאמה בין שיחות התיאום שקדמו לאיירוע לבין תיעוד האירוע, כפי שנקלט בסרטוני מצלמות האבטחה, והאמור בתמליל שייחתו של העורר 1 עם עלשה, לפיו העוררים והנאים האחים מתנהלים בצוותא חדא, כאמור לעיל. בכל אלה יש כדי להצביע לכואורה על כך שהעורר 2 הוא חלק בלתי נפרד מהשתלשות האירועים, במובן זה שהוא שותף לתכנון המעשים והוציאתם לפועל, אף אם לא ביצע את הירוי בעצמו.

עם זאת, אני סבור כי אכן קיים סימן שאלה בדבר עצמתו המצטברת של הראות הנסיבות, וזאת מאחר שלא ניתן להתעלם מהעובדה כי רצף שירות הטלפון אינו אפשר לעמוד באופן ברור - אף לכואה - על חילוק המדיוק של העורר 2 באירועים המתוירים בכתב האישום. קושי זה ראוי לוי להתרór במסגרת ההליך העיקרי.

17. בסיכון האמור עד כה, נמצא כי נגד העורר 1 קיימת תשתיית לכואות יציבה, בעוד שמערכת הראיות הקיימות נגד העורר 2, אף אם עשוי להוביל, בסופו של דבר להרשעתו, לוקה בחולשה מסוימת. משוגעתי למסקנה האמורה;ADRASH לאפשרות של שחרור העוררים לחופפת מעצר, ולחילופין, לאפשרות מעצרם בתנאי פיקוח אלקטטרוני.

18. קשה להפריז בחומרת המעשים המיויחסים לעוררים בכתב האישום, אשר אך בנס לא הסתיימו בקייפוח חיו של המתalon. מעשים אלה מקימים חזקת מסוכנות סטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק המעצרים, אשר אליה מתווספות נסיבות ביצועם הקונקרטיות, ובפרט, העובדה שהעוררים, לכואות, ירו במתalon לאור יום, מטווח קצר ובנסיבות רע"ית, בהתקלות שתוכננה מראש והוצאה לפועל במהלך. במצב דברים זה, אין ספק כי קמה נגד העוררים עילת מעצר מוצקה ביותר של מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, אשר לא בנקל ניתן להפיג באמצעות חילופת מעצר.

19. בנסיבות אלה, מקובלת עלי קביעתו של בית משפט קמא בעניין העורר 1 כי שום חילופת מעצר לא תסכו, וכי מקום של הלה מאחורי סוג ובריח. במצב דברים זה, בדי נמנע בית המשפט מבחינת חילופת מעצר קונקרטיבית (ראו בש"פ 4187/13 בראזי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (18.6.2013)).

20. עניינו של העורר 2 מגלה מידיה רבה יותר של מרכיבות.

אמנם, התשתיית הראייתית הלכואית הקיימת נגד העורר 2, אף שיש בה כדי להביא להרשעתו, אינה חפה מקישים. ואולם, מידת הנכונות לשקל את אפשרות שחרורו של הנאשם לחילופת מעצרמושפעת גם מחומרת העבירות המיויחסות לו (ראו בש"פ 3224/13 ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (8.5.2013)), באופן שבמקרים חמורים במיוחד, ובפרט, כאשר בעבירות המיויחסות לנאים טבועה "מסוכנות אינה רנטית", תפחית עצמת הראיות הנדרשת על מנת להורות על מעצרו עד תום ההליכים המתנהלים נגדו (בש"פ 4128/13 ביטון נ' מדינת ישראל (17.7.2013)). דומה כי המקרה דנן, על נסיבותיו הקשות, כפי שפורטו לעיל, בא גדר מקרים אלה.

נוסף על כך, עילת המסוכנות אשר עליה עמדתי לעיל גוברת ומטעמת בעניינו של העורר 2 בשל עברו הפלילי המכוביד, הכולל תשע הרשעות בעבירות שונות, ובכללן עבירות אלימות, סמים ורכוש, ולנוכח העובדה כי העבירות בוצעו לכואות, בעת שאמור היה להימצא תחת צו של"צ שהוטל עליו במסגרת פסק דין של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (השופט א' גופמן) בפ"ל 626-03-16 מיום 29.1.2018.

לבסוף, העובדה שעברו הפלילי של העורר 2 מכיל הרשעות בעבירות של הדחה למניעת עדות במשפט, שיבוש מהלכי משפט והטרדת עד, מעיצים את החשש ששחרורו לחילופת מעצר יוביל להשפעה על עדים, כנטען בבקשת מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. חשש זה מהווה חלק בלתי-נפרד מערכן הנסיבות המתקיים במקורה דנן, שבו מרבית העדים הם בני משפחתם וחבריהם של המעורבים.

בxicomם של דברים, לאחר שקיים מכלול השיקולים שפורטו, הגעתו לכל מסקנה כי חומרת העבירות המוחסנת לעורר 2, כמו גם עצמתן של עילותה המתקיימות בעניינו, מצדיקות את הותרתו מאחריו סORG וברית, חרף מצאיי בדבר חולשתה של התשתיות הריאיתית הקיימת בעניינו. לפיכך, לא ראוי מקום להטעוב בהחלטתו של בית משפט קמא גם ביחס למעצרו של העורר 2 עד תום ההליכים נגדו.

.21 אשר על כן, העරר נדחה.

ניתנה היום, ה' באלו התשע"ח (16.8.2018).

שפט